

DE IJSBAAN IN OOSTERLEEK

Achter de percelen van Henk Alberstma en M.Y.Rossum ligt de Weedersloot. Bij strenge vorst had Oosterleek daar een prachtige ijsbaan met links en rechts verkeer en in het midden de palen voor de elektrische verlichting. In de middag en avond was het daar heel gezellig. Onze onderwijzer M.v.d.Kuur was een Fries van geboorte, dat betekende dus dat hij een schaatsliefhebber was.

Wij kregen dan ook vaak ijsvrij 's middags. De ijsclub had een actief bestuur dat de baan goed verzorgde. Andries Smit woonde met echtgenote onder aan de kluft, waar thans J. Heerrooms woonachtig is. Andries was een prima penningmeester. Als je geen lid was van de ijsclub moest je eerst betalen, anders kwam je niet aan het rijden toe.

Hans Albertsma stond er met zijn koek en zopie tent. Er was veel ijspret, o.a. gekostumeerde wedstrijden. Ook werden door de jonge mannen hardrijwedstrijden gehouden. De prijzen bestonden dan uit bonen, erwten, spek, enz. De prijzen werden daarna verdeeld onder de armste inwoners van Oosterleek.

De Zuiderzee was niet snel toegevroren door het zoute water.

Maar als het ijs houdbaar was gingen wij daar ook wel rijden. Daar bestond de eb en vloed nog dus het water onder het ijs was altijd in beweging en je moest uitkijken omdat er soms kilometers lange scheuren waren van 30 à 40 cm breed, waar je overheen moest springen. Zulke sneeuwstormen als in de veertiger jaren hebben wij nooit meegemaakt. Maar als wij niet konden schaatsen en er lag sneeuw, namen wij wel de slee mee naar school om na schooltijd ons naar beneden te laten glijden bij de dijk.

Als de dooi inviel begon het ijs vaak te kruien.

Tussen de kluft en de vuurtoren welke wij het vuurtje noemden kwam het ijs een keer op de dijk geschoven. Bij het vuurtje lagen soms bergen ijs, maar niet tegen het hekwerk geschoven. Tegen de kracht van het kruierend ijs is niet veel bestand. Daarom heeft de voortoren van Marken bijzonder dikke muren omdat die veel belaagd wordt door het kruierend ij